

QUAN TOT ESTÀ PER FER

Imagina un conte escrit per tu mateix
amb personatges insòlits i valents
les ciutats i pobles invisibles en el temps
i un final que mai s'acabi si tu vols
torna a començar

Imagina l'aire corrent muntanya avall
travessant els rius, acariciant les valls
arribar a casa i omplir els teus pulmons
amb l'aire necessari per saltar i cridar
i tornar a començar

I si l'enyor et venç de nou
i et falten les forces per lluitar
només et caldria tancar els ulls
sentir que som aquí
que tots podem junts tornar a avançar

Avui el cel convida a sortir al carrer
fa un sol esplèndid, no fa fred ni fa calor
tot són idees, tot són il·lusions
i és que avui és nou dia de cap d'any
i torno a començar

I si no et veus gens inspirat
ni amb ganes ni et sents il·lusionat
potser no és el dia ni el moment
has de saber que demà
si tu vols, ho pots tornar a intentar

EL NOSTRE PETIT MÓN

M'agrada el teu riure, m'agrada estar amb tu
M'agrada quan obres i tanques els ulls
M'agrada si em mires, m'agrada estar amb tu
M'agrada mirar-te, m'agrada estar amb tu

Com paper en blanc, tens tot per pintar,
tens deu mil colors i totes les ganes del món,
em tornes boig

Mira al teu voltant, de cop tot s'atura,
descobrim jugant i omplim els racons amb cançons,
em tornes boig

M'agrada quan mires i rius a la gent
M'agrada quan plores i no plores per res
M'agrada quan xiscles i t'ho passes bé
M'agrada quan dorms somiant amb estels

Un, dos, tres, piquem de mans,
aprenem a cantar i aprenem a ballar
tots dos,
em tornes boig

M'agrada quan dorms, petita al bressol
M'agrada si em mires i arronses el nas
La teva manera de picar l'ullet,
és el teu secret que em fa enamorar

A LA PLATJA DELS SOMNIS

Dues canyes i un motiu, simplement estar avui aquí
I riure, viure

Observar aquests grans ulls, m'aconsellen tot dient
"Vinga, anima't"

Els peus plens de sorra i la pell que s'aferra al plàstic del seient, tot suat
Hi ha mosquits com helicòpters però no importa si al final
ens en riurem de tot plegat

A la platja hi ha unes algues, les onades acaricien
els verds i llargs fils

Semblen cintes *betamax*, que han gravat al fons marí
Un vell i curt film

També semblen bruts cabells, d'un pirata d'alta mar
que li han tallat per traïdor

A la platja dels meus somnis es desperten enredant-se
entre els meus peus, quina absurditat

A la platja dels teus somnis, res s'atura, tot comença
Vull quedar-me aquí amb tu

Viure i riure com canalla, no fer res i fer-ho tot
i sentir que el meu somni és viu amb tu

ARBRE MONUMENTAL

Per al meu amic Antonio López

Els nostres camins paral·lels, van
Els sento tan prop i tant lluny d'aquí
Un dia es varen creuar
D'això ja fa més de vint anys

Quan junts esgotàvem eternes nits
Em vas descobrir el que guardaves dins
I les arrels van calar
I un arbre va créixer a l'instant

I els anys passen com vendavals
Vivint en muntanyes distants
Malgrat els silencis trobats
L'arbre segueix ben plantat

I els nostres destins ben llunyans van
I sempre un regal m'ha quedat fer
Segur que et mereixes molt més
Que avui et canti aquesta cançó

I els anys passen com vendavals
I l'arbre segueix arrelat
Les fulles, les branques i els fruits
Records que mai s'esborraran

TAN FRÀGIL

A través del vidre fred mig entelat, veig un horitzó que s'enfosqueix
tot és tan fràgil

A la ciutat, als bars la gent oblida els mals que van caient,
però a ells no els importa el demà
tot és tan fràgil, tot és tan fràgil

En la foscor a l'habitació, una buidor
es respira un aire, un per què inexplicable
tan fràgil

Uns llums vermells i uns tubs ben prims,
subjecta el meu àngel que em guarda
i em diu som tan fràgils

I el món segueix girant i què has de fer
si tot és tan fràgil
Però et miro a tu i em sento fort encara que tot
sembli tan fràgil,
tan fràgil

MILLOR EM QUEDO AQUÍ

Va ser un dia gris, n'estava ben tip
veure com tot s'anava repetint

Londres o Paris, potser millor Berlín
Penso que la qüestió és marxar d'aquí
Tot això ja se m'ha fet petit

Vull viatjar pel món, descobrir nous llocs
Perdre'm pels carrers, per places i mercats

Aprendre de gent, diferent a mi,
diferent a tot del que visc aquí

Però avui ja fa sol, potser no és tan greu,
si vull puc ser ric vivint aquí

Sempre he estat amb tu, sempre he estat aquí
ai amor, perdona pel que he dit
Adéu somni, millor em quedo aquí

Si, em quedaré aquí, i descobrir el meu lloc,
perdrem pels carrers, per places i mercats

Aprendre de gent que són igual que jo,
tant se val Paris, Londres o Berlín

Tarragona, desperta, cuida't i guarda'm al teu cor
Tarragona, obre els ulls i et guardo en el meu cor

COR ENDINS

Si miro mar endins
se'm calma tot el cos
Tanco els ulls, buido la ment
ai, si sempre fos així

Però el cel es torna gris
i em perdo dins el bosc
De sobte sento que sóc
fora d'òrbita vital
Lluny dels astres coneguts
Forats negres al meu cor

Quina bèstia guardo a dins
que em deixa sense llum

Torna àngel del meu cor
Vine, agafa'm de la mà
Tanco els ulls obro la ment
i t'abraço lentament

VIATGE EN EL TEMPS

Imatges de postal
records que no s'esborren
olors que em fan volar
que em prenen i m'enyoren
d'ahir, d'aquells, de tu i tanta gent

Les cintes de casset
amb èxits dels vuitanta
les miro i sento a dins
el dia que escrivia
els noms de grups que jo volia ser

Ara sóc jo qui canta a la ràdio quan anem
en cotxe de camí a Girona a un concert
Em sento estrany però ric de saber que el que faig
ho faig per tu, només per tu

Qui no guarda en un calaix
entrades de concerts
flyers i carrets amb fotos mal tirades
i una carta que em vas deixar al coixí

I ara véns i em mires i sembla que demà
seràs tu qui recordis aquesta cançó
no perdem més temps i deixo escrit aquí
que per mi ets tot el tinc

I ara véns i em mires i em parles que demà
seré jo qui t'envolti amb tots aquests records
no perdem més temps i deixo escrit avui
que per mi ets tot el tinc

Sé, que per mi ets
Sé que per tu soc
Per sempre més, viatge en el temps

COM UN SOSPIR

Crec en mi, crec en tu
en els somnis i l'esforç
en els reptes del demà
constantment aprenem

Crec en tu, crec en mi
en la música que escric
imprevist el seu destí
i de nou, aprenent

I a les ombres de la nit
com el fred d'un llarg viatge
just quan més em falta l'aire
apareixes com la llum
apareixes com la llum

Com un cos reflatant
de les fondes belles aigües
d'un estany d'alta muntanya
quan respiro per volar
amb la màgia, amb la llum
quan respiro per cantar
amb la màgia i amb la llum

APRENT A SOMIAR DE NOU

Lentament, et deixo un espai en blanc
que hi puguis pintar si vols, allò que no he dibuixat

Tants camins, sense arribar a enlloc
o potser no hi ha un indret, tan sols fer el camí

Sempre hi haurà una excusa per tornar a cantar,
una esperança
que em faci volar en somnis,
aprendre d'altres somnis,
aprendre a somiar

Tendrament, recordo cada cançó
escrita en un traç discret, creient en el seu destí

Buidaré tot el que hi amago a dins
fins que el cos em quedi buit i no em quedi res a dir

Sempre hi haurà, una excusa per tornar a volar
una esperança
Enlairo el nostre estel
per fer volar els somnis,
aprendre somiar de nou

Ara ja tens cançons visibles per cantar
Pren-les ben lluny a un espai secret per tu,
que sempre puguem escoltar mirant el cel davant el mar,
per sempre aprendre a somiar de nou

Tendrament, em mires i penso que
acabo aquesta cançó...